

der lære ved Underviisningsanstalterne. Jeg troer, at hans Overbeviisning om, at der altid i Armeen vil findes Officerer, der ere fuldkommen istand til at røgte dette Hverv som Lærere ved de høiere Underviisningsanstalter, vil blive smerteligt stuffet; jeg holder mig overbevist om, at det snarere vil vise sig at være aldeles nødvendigt at give en Tilskuffelse dertil paa den ene eller den anden Maade. Nu har det ærede Medlem vel peget hen paa, at man kunde fremstille en saadan Belønning i Form af et bedre Avancement; men for det Første synes dette Forslag mig ikke at staae i Harmoni med det, han foreslog os ved Behandlingen af en anden Sag, nemlig at afflasse Avancement ved Valg fra Premierlieutenant til Capitain, og dernæst skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at netop i denne Henseende er det ærede Medlems Tanke uheldig; mit Dnske er netop, at denne Stilling ikke særtilt skalde være en Vej til Avancement. Det kan være, at en Mand som Officier ikke staaer over sine Kammerater, medens han dog er særdeles dygtig som Lærer i et eller andet Fag i en Skole, men en saadan Mand bør, fordi han har denne Dygtighed i et enkelt Fag, slet ikke have nogen Ret til at forfremmes fremfor sine Kammerater. Hans Forfremmelse bør afhænge af hans Dygtighed som Officier i det Hele; derefter bør han vælges, hvor Valg finder Sted. Men dersom det ærede Medlems Forslag følges, vil ganske rigtig Resultatet blive, at man bliver nødt til at lade dem, som man benytter som Lærere, forstaae, at, hvis de paatage sig dette Hverv og gjøre sig dygtige dertil, saa vilde de kunne gjøre Regning paa at belønnes med Forfremmelse, thi man har da ikke noget andet Middel til at belønne dem. Dette anseer jeg for en Feil, og jeg troer, at man meget hellere maa finde sig i den ubetydelige Meerudgift, her er Tale om, for at flette de fornødne Kræfter tilstede, end gaae den Vej, som det ærede Medlem foreslaaer.

Formanden: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning til de Dyringer, vi have hørt af Ordføreren om disse formeentlige Modsigelser hos mig, at det ikke gaaer an at udrydde enkelte Bestemmelser af et himmelvidt forfælseligt Forslag, forkaste Forslaget i dets Heelhed, men tage enkelte Bestemmelser som plausible. Exempelviis vil jeg bemærke, at Capitainlieutenanterne i mit Forslag vare Premierlieutenanter, og at Gagering selvfølgelig var meget høiere end nu, og jeg vil med Hensyn til Generalerne bemærke, at jeg i mit Forslag overhovedet gik ud fra, at navnlig mine Gagesatser skalde være acceptable, sammenlignede med de officielle Forslag, der forelaae. Discussionen, troer jeg ikke bør fra min Side udspindes videre, og jeg skal derfor nøies med at protestere mod den formeentlige Modsigelse, der skalde være tilstede hos mig.

Solstein: Naar jeg vilde blive ved at stemme som Modstander imod Hærplanen, hvilket det næsten lader til, at det undrer nogle af Thingets Medlemmer, at jeg ikke vil, ligger det i Sagens Natur, at jeg maatte stemme for alle de Endringsforslag, som bringe Lønningssatserne saa langt ned som muligt, thi derved vilde efter min Overbeviisning — og jeg troer, at de fleste af Thingets ærede Medlemmer vilde være enige med mig deri — Loven blive gjort saa uholdbar som mulig, men jeg vilde ansee en sliq. Maade at stemme paa for uforsvarlig. Jeg troer, at Fleertallet af Thingets Medlemmer vil erkjende, at naar en Lov engang er vedtagen, er det fuldkommen correct, at de Medlemmer, som tidligere have været dens Modstandere, følge, hvad der er fornuftigt og forstandigt, overfor Lovens og Forholdenes Fordringer. Jeg skal derfor idag stille mig som igaar, og det var egentlig kun for af Hen-